

# РЕШЕНИЕ

№ 23230

гр. София, 06.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в**  
публично заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Наташа Николова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8189** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).  
Образувано е по жалба от С. И. И. от [населено място], с ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) № 229з-1125/11.07.2024г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от К. Г. С. – КО в група ООР, сектор „ОП“ в 05 РУ- СДВР, с която на същия е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца. С доводи за материална незаконосъобразност и несъобразяване с целта на закона, жалбоподателят моли съда за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощника си по делото поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Представя по делото писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 229з-1125/11.07.2024г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от КО в

група ООР, сектор в Отдел „Пътна Полиция“, при 05 РУ- СДВР, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца затова, че на 11.07.2024г. в 22.14 ч., в [населено място], жалбоподателят е управлявал личния си мотоциклет Сузуки ГСХР 750 черен на цвят без регистрационни табели и само номер на рама , като след извършена справка било установено, че мотоциклетът е със служебно прекратена регистрация на 25.04.2025г. Водачът отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Дрегер Drug Test 5000. На водачът бил издаден талон за медицинско изследване за ВМА.

Съставен е АУАН № 1108626/11.07.2024г. за извършено административно нарушение: на чл. 150А, ал. 1, чл. 174, ал. 3, пр.2 от ЗДвП., чл. 6, т. 1 и чл. 103 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т. 1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

С административната преписка по делото са представени и приети три броя докладни и дадени писмени обяснения от жалбоподателя на датата на извършване на нарушенията 11.07.2024г. , когато е бил установен и нарушителя С. И..Безпротиворечиво от дадените докладни записки със

закрепили в тях показания на свидетели – очевидци се установява, че именно жалбоподателят е извършител на нарушенията на сочената дата и той на място е установен, както и дал обяснения, в които сам сочи, че е извършител на нарушенията и той е управлявал собствения си мотоциклет на 11.07.2024г. Съдът не кредитира даденото от него възражение едва на 18.07.2024г., тъй като декларираното от него е в пълно противоречие с всички други събрани по делото доказателства, както и талонът за медицинско и изследване е издаден на негово име, още повече същият е пряко заинтересован от изхода на делото.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява законосъобразна, като издадена в съответствие на материалния закон и като такава следва жалбата да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото, в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. И. от [населено място], с ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 229з-1125/11.07.2024г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от К. Г. С. – КО в група ООР, сектор „ОП“ в 05 РУ-СДВР, с която на същия е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА С. И. И. от [населено място], с ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 100 /сто/ лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: